

VERENIGING "NEDERLAND-U.S.S.R."Algemene beschouwing

Reeds geruime tijd bestond het plan om het karakter van de Vereniging "Nederland-U.S.S.R." ingrijpend te wijzigen.

De Algemene vergadering, waarover hiervolgend een verslag wordt gegeven, heeft thans in meerderheid een beslissing bekrachtigd ten gevolge waarvan "N. - U" zal worden omgevormd tot een organisatie voor de massa.

Achter de schermen hebben enkele C.P.N.-leiders meermalen gepoogd om deze organisatie ondergeschikt te maken aan de Partij.

Hiertegen rees verzet, niet alleen van de zijde der intellectuelen, die een politiek overwicht van de C.P.N. voor de ontplooiing van de vereniging ongewenst achtten, doch ook van bepaalde partijfunctionarissen zelf.

Als overtuigde communisten waren de laatsten van oordeel dat de communistische belangen minder goed zouden worden gediend, wanneer organisaties als "Nederland-U.S.S.R.", al te star aan de rechtstreekse partijbelangen zouden worden gekoppeld.

In dit verband kan worden gememoreerd hoe enkele jaren geleden in de C.P.N. een fusie werd voorgestaan tussen de Stichting "Radio Werkend Nederland", de Bond van Socialistische Zang- en Muziekverenigingen en de Vereniging "Nederland-U.S.S.R."

De algemeen partijsecretaris, Paul de Groot, greep te elfder ure in, bij zijn terugkeer van "een buitenlandse reis", weshalve dit fusieplan niet doorging.

Sindsdien bleef de min of meer autonome positie van de Vereniging "Nederland-U.S.S.R." ten opzichte van de C.P.N. gehandhaafd. Zij kreeg de reputatie een vereniging voor een meer geselecteerd publiek te zijn. De toon der publicaties bevestigde die indruk.

Langzaam aan kwam daarin verandering. Het eerste verenigingscongres sprak zich reeds kritisch uit over het streven naar isolement, dat in het bijzonder op dat moment nog de boventoon voerende intellectuelen-leden der vereniging dreigden te vervreemden van de communistische zaak.

Vooraf na het congres van Wroclaw (1948) en het Wereldvredecongres te Parijs (April 1949), werd het standpunt van het Kremlin duidelijker. Het verlangde kennelijk van intellectuelen, kunstenaars en arbeiders gezamenlijk, een totale krachtsinspanning in het kader van het communistische vredesoffensief.

Eerst thans werd duidelijk waarom ook Paul de Groot het standpunt verdedigde dat organisaties als "Nederland-U.S.S.R." een zekere vrijheid van beweging dienden te behouden t.o.v. de nationale communistische partijleiding, in dit geval de C.P.N..

Blijkbaar oefende een gezaghebbende instantie boven de landelijke partijleidingen hierop invloed uit.

Dezerzijds kon niet worden vastgesteld welke rol eventueel het Kominform, de W.O.K.S. dan wel de Sovjet-Russische ambassade te dezen hebben gespeeld.

Gaandeweg heeft de leiding van "Nederland-U.S.S.R." haar aanhang rijp gemaakt voor een strijdvaardiger instelling, in het bijzonder t.o.v. internationale politieke problemen.

Aan de Partij bleef voorbehouden mede front te maken tegen vermeende binnenlandse misstanden; de Vereniging "Nederland-U.S.S.R." legt zich te dien opzichte doelbewust beperking op.

Het voornaamste kenmerk van de door haar leiding betoonde partijdigheid, bleek steeds meer te zijn een demonstratie van trouw aan de politieke en culturele idealen van de Sovjet-Unie.

Wat de partij vanwege haar doctrinair en disciplinair karakter moeilijk kon tot stand brengen, moest voorbehouden blijven aan een andere loyale organisatie. "Nederland-U.S.S.R." bood de mogelijkheid om, soepeler dan enige communistische partijinstantie, toegang te krijgen tot andersdenkenden, die wellicht voor een rechtstreekse aanraking met communistische organisaties zouden zijn afgeschrikt.

Deze vereniging werd voorbestemd om de propagandistische binding te worden tussen doelbewuste communisten enerzijds en meelopers van gevarieerde maatschappelijke positie anderzijds.

De vraag rijst, welke plaats de Arbeiders Bond voor Cultuur (A.B.C.), zoals bekend gevormd uit de Stichting "Radio Werkend Nederland" en de Bond van Socialistische Zang- en Muziekverenigingen, in de naaste toekomst zal innemen, gelet op de ontwikkeling van de Vereniging "Nederland-U.S.S.R."

Ofschoon de A.B.C. niet zoals "N.-U" een communistische mantel- doch een nevenorganisatie is, zal rekening moeten worden gehouden dat beide zich voortaan zullen bezighouden met de beïnvloeding van de massa.

Hun eventuele fusie zou meer dan vroeger gemotiveerd kunnen worden.

A. Organisatie.

In afwijking van het bepaalde in de statuten, stelde op de Algemene Vergadering het gehele hoofdbestuur zijn mandaat ter beschikking teneinde het congres een nieuwe leiding te kunnen doen kiezen, in overeenstemming met de gewijzigde opzet der vereniging.

Het congres ging er om redenen van praktisch beleid mede accoord, het aantal hoofdbestuursleden te verminderen en dit kleinere college te doen bijstaan door een in te stellen Adviesraad.

In deze Raad zullen mensen uit wetenschappelijke, artistieke, onderwijs en andere milieu's zitting nemen. Zij hebben onder supervisie van het hoofdbestuur de taak om door hun toewijding en kennis te bevorderen dat de vereniging kan beantwoorden aan de eerste eis; nl. te trachten al datgene wat de massa van hoog tot laag beroert, in'voor de Sovjet-Unie en het Stalinisme gunstige banen te leiden. Daarom zullen specialisten zich in de Adviesraad in zogenaamd "sectiewerk" moeten wijden aan alles wat sneller voert tot "het grote doel".

In naam verschuilt de leiding van "N.-U." zich achter de gestelde idealen, in wezen zal haar optreden niet anders mogen zijn dan een zich volledig dienstbaar maken aan de politieke, militaire en andere belangen van de Sovjet-Unie.

Het "sectie-werk" van de Vereniging "Nederland-U.S.S.R.", dat op

bescheiden schaal reeds in praktijk is gebracht door uitwisseling met de Sovjet-Unie van gegevens over schaken, landbouwwetenschap (theorieën van Mitsjoerin) en onderwijs, kan tot onderwerpen van velerlei aard worden uitgebreid.

De camouflage "toenadering tussen beide volkeren" steunt de exclusieve belangen van het totalitaire regime der S.U..

Uit het Canadese spionageproces trad aan de dag in hoe gevaarlijke richting zodanig streven zich kan ontwikkelen, mede door toedoen van politiek argeloze beoefenaars der wetenschap etc..

De C.F.N. zelf zou nimmer in staat zijn op deze z.g. legale en openlijke wijze aan de S.U. strategische en tactische inlichtingen te verschaffen. Zelfs bij idealistische bewonderaars van de S.U. zou de achterdocht dan spoedig worden gewekt.

Miss Judith Mary Todd, die namens de Society of Cultural Relations with the Sovjet-Union op het congres heeft gesproken, vestigde ongewild - zij het ten overvloede - nog eens de aandacht op dit gevaar. Zij deelde mede dat Sovjet-Russische architecten aan de society vragen hadden gesteld over de na-oorlogse woningbouw in Engeland. Zij waren door dit genootschap beantwoord na een terzake ingesteld uitgebreid onderzoek.

Een op intelligente wijze gehouden enquête zal, als in bovenstaand geval, opheldering kunnen geven over vraagpunten bijv. van militaire en bedrijfseconomische aard.

De spionagepraktijken in het algemeen hebben aangetoond, dat men in de regel vragen van onschuldige aard begint te stellen, welke beantwoording aanknopingspunten biedt voor het verzamelen van gegevens van meer geheim karakter. De talenten van de informant bepalen daarbij de mate van het succes.

Het lidmaatschap zal ingevolge besluit van de Algemene Vergadering niet meer gecombineerd zijn met de verplichting om het maandblad "NU" te ontvangen. Wel blijft het contributieabbonnement ad f.0.30 per maand gehandhaafd, echter in die zin, dat de contributie voortaan f. 0.15 bedraagt en de leden het maandblad kunnen ontvangen voor de gereduceerde prijs van f.0.15.

Daardoor wordt het mogelijk hen, wier belangstelling vooral uitgaat naar de filmvoorstellingen, in de organisatie te betrekken.

De colportageprijs van "NU" zal op f.025 worden gesteld. Daarbij wordt er naar gestreefd deze prijs in de toekomst verder te verlagen.

De hoofdredacteur heeft echter ter Algemene Vergadering medegedeeld dat het opvoeren van de kwaliteit van het maandblad kan leiden tot verhoging van de prijs.

Het eerste congres stelde de taak om voor 1 Januari 1950 het ledental op te voeren tot 10.000. Dit aantal zou inmiddels zijn overschreden.

Wel liep het aantal jaarleden terug van 2.200 tot 1.800, maar

daar stond tegenover dat het aantal maandleden een stijging van 4.300 naar 8.200, onder wie ongeveer 3.000 huisgenoten, te zien gaf.

Verreweg de grootste aanhang vindt de vereniging nog steeds in haar Gewest Amsterdam.

B. Activiteit.

De vereniging zal, indien te dezen kenbaar gemaakte voornemens worden verwerkelijkt, haar activiteit belangrijk opvoeren.

Het congres keurde in beginsel o.m. goed het plan tot instelling van een filmdienst voor het platteland, naar het voorbeeld van de E.V.C..

Hoofdzakelijk zal de activiteit onder eigen naam worden gevoerd, behoudens de hierin, onder C. te vermelden uitzondering (filmliga).

Van 1 September 1949 tot 5 Maart 1950 (sluiting filmfestival), werden in Amsterdam 30 filmvoorstellingen en 5 lezingen gehouden. Buiten het gewest Amsterdam, gaf de vereniging 34 filmvoorstellingen en 16 lezingen, waarvan in Rotterdam respectievelijk 6 en 3, 's-Gravenhage 5 filmvoorstellingen, Groningen 4 en 1, Utrecht 3 en 1, Zaanstreek 6 en 4, Haarlem 3 en 2, Velsen en Leiden elk 1 filmvoorstelling en 1 lezing.

De overige bijeenkomsten vonden plaats in Alkmaar, Hilversum, Amersfoort, Deventer en Enschede.

De lange lijst van data, waarop de vereniging blijk gaf van haar activiteit, bevat o.m. het filmfestival, de herdenking van de 32e verjaardag der October-revolutie, de viering van Stalins' 70e verjaardag, de herdenking van Lenin's sterfdag, de viering van de 32e verjaardag van het Sovjet-leger, een boottocht van de leden naar Alkmaar en het optreden tegen de vertoning van de film "Het IJzeren Gordijn".

Uit deze overigens onvolledige opsomming, blijkt hoe zeer het verenigingswerk in het laatste jaar werd gericht op het voeren van propaganda t.b.v. de Sovjet-Unie, ook indien men daarbij in botsing kwam met andersdenkenden (filmvertoning "Het IJzeren Gordijn").

Een ander uiterlijk kenteken van deze verknochtheid aan het Stalinisme, is het opschrift "Voor Vrede en Vriendschap met de Sovjet-Unie", afgedrukt op de openingpagina van de beschrijvingsbrief voor de jongste Algemene Vergadering.

In deze beschrijvingsbrief wordt gewag gemaakt van het "dankbaar gebruik", dat de vereniging kon maken van de haar door WOKS geschonken smalfilm-apparaten. Zoals bekend is de WOKS de "Vereniging voor Culturele Betrekkingen met het Buitenland" van de U.S.S.R..

De bewering van J. Hoogcarspel dat de WOKS een particuliere vereniging van Sovjet-burgers zou zijn, mag ernstig worden

betwijfeld. Volgens "De Waarheid" van 26.4.1949 was Goesew, secretaris van de WOKS voor Nederland, 2e ambassade-secretaris bij de Sovjet-Russische vertegenwoordiging te 's-Gravenhage.

In Nederland en elders in Europa trad herhaaldelijk de nauwe betrekking tussen de WOKS en de Russische staatsleiding aan het licht.

C. Filmliga.

Het nummer Mei 1950 van "NU", bevat een vrij uitvoerig overzicht van het hier besproken Tweede Congres (zie bijlage II).

De indruk wordt daarmede gewekt dat de vereniging niets heeft te verbergen en haar activiteit, gelijk iedere normale organisatie, in het openbaar ontwikkelt.

Dezerzijds verkregen inlichtingen duiden voor minstens één belangrijk facet van haar propaganda op het tegendeel.

Het betreft hier het beïnvloeden van de publieke opinie in Nederland ten gunste van de instellingen der S.U. door middel van de film.

Onder haar eigen naam zal de Vereniging "Nederland-U.S.S.R." waarschijnlijk voortgaan de aantrekkelijkheid van door haar te organiseren bijeenkomsten, met filmvoorstellingen te verhogen.

De leiding van "N.-U." heeft zich echter gerealiseerd dat de oplopende politieke spanningen tussen Oost en West, velen ervan zal weerhouden de bijeenkomsten van de vereniging bij te wonen.

Men zoekt derhalve naar een geschikter mogelijkheid ook een ruimere kring dan die der leden en sympathiserenden te bereiken, zonder deze politiek te compromiteren.

Hoewel het gepubliceerde congresverslag geen melding heeft gemaakt van een daarvoor dienend plan doch alleen spreekt van een onderzoek naar de mogelijkheid om speciale films voor speciale groepen der bevolking te vertonen, wil men trachten een quasi neutrale filmliga te stichten, teneinde in daarvoor in aanmerking komende gevallen, films uit de S.U. en de volksdemocratische landen onder de aandacht van een neutraal publiek te brengen. Daarbij zal geen gewag worden gemaakt van het feit dat deze propaganda onder de auspiciën van de Vereniging "Nederland-U.S.S.R." wordt gevoerd.

De Liga zal 6 tot 8 Sovjet-films per jaar in roulatie brengen.

Verslag van de Algemene Jaarvergadering der
Vereniging "Nederland-U.S.S.R.",
gehouden op 22 en 23 April 1950
te Amsterdam.

Op Zaterdag, 22 en Zondag, 23 April 1950, heeft de Vereniging "Nederland-U.S.S.R." in de Congreszaal van "Krasnapolsky" te Amsterdam haar Algemene Jaarvergadering gehouden, die door ruim 200 personen werd bijgewoond. Onder de aanwezigen bevonden zich 149 gedelegeerde afgevaardigden, waarvan alleen uit Amsterdam reeds 77, en ruim 30 gasten, waaronder PETROV van de culturele afdeling van de Sovjet-Russische ambassade, VAN DER HEUL van de E.V.C., STOBBE van de A.B.C., MOL van het A.N.J.V. en vertegenwoordigers van de Belgische, Franse, Engelse en Australische zusterorganisaties.

Des namiddags opende de voorzitter Theun DE VRIES de eerste zitting. Het was, zo zeide hij, nu een tijd waarin de krachten van leugen en oorlogspropaganda zich toespitsen. Meer dan ooit waren een eerlijke propaganda en voorlichting nodig. Door eensgezindheid moesten allen trachten het leugenfront te doorbreken en te komen tot het nemen van belangrijke beslissingen.

Daarna werd een presidium onder voorzitterschap van HOOGCARSPÉL geïnstalleerd. Deze las begroetingstelegrammen en -brieven voor van de Poolse, Roemeense, Tsjecho-Slowaakse en Ierse zusterorganisaties, van de Engelse vereniging voor vriendschap met de Sovjet-Unie en van de WOKS. Deze laatste organisatie die, volgens HOOGCARSPÉL een particuliere vereniging van Sovjet-burgers is voor het onderhouden van culturele betrekkingen met het buitenland, had kennis gegeven dat zij zich door 4 gedelegeerden op de algemene vergadering van "Nederland-U.S.S.R." zou doen vertegenwoordigen. (Aan de afgevaardigden van de WOKS werden door de Nederlandse autoriteiten visa geweigerd).

Het woord werd hierna verleend aan de organisatiesecretaris M. VAN DER ZEE, voor het uitbrengen van zijn verslag.

Een jaar was voorbijgegaan waarin de krachten van de vrede zijn gegroeid tot een vredesfront met de U.S.S.R., dat de strijd met de oorlogsvoorbereiders van Amerika en West-Europa heeft aangeboden, aldus de kern van zijn betoog. In die strijd behaalden de vredeskrachten belangrijke successen. In alle activiteiten van "Nederland-U.S.S.R." was steeds naar voren gekomen, aldus VAN DER ZEE, dat de vereniging een actieve rol speelt in het probleem oorlog of vrede.

Per 1 Januari 1950 had het ledental de 10.000 overschreden (ongeveer 1.800 jaarleden en ruim 8.200 maandleden).

Naast het gewest Amsterdam vormden zich in 1949 Rotterdam, Utrecht en Zaanstreek tot gewesten. Het aantal afdelingen der vereniging bedraagt op het ogenblik 27.

De activiteit van de afdelingen was gegroeid, doch vergroting daarvan werd niettemin nog noodzakelijk geacht.

Uit de lange lijst van data waarbij de vereniging acte de présence gegeven had, memoreerde VAN DER ZEE het filmfestival, de herdenking van de 32ste verjaardag van de October-revolutie, de

viering van de 70ste verjaardag van Stalin, de herdenking van de sterfdag van Lenin, de viering van de 32ste verjaardag van het Sovjet-leger, de actie tegen de vertoning van de oorlogs- en anti-Sovjet-film "Het IJzeren Gordijn" en de boottocht naar Alkmaar.

Nel VISCH-VERMEER hield 16 maal een lezing, meestal met lichtbeelden; de heer IN DEN BERKEN schonk de vereniging een speciaal projectieapparaat voor lantaarnplaatjes en stelde zijn film-strip-projector enige malen gratis ter beschikking. Dr. E. REBLING sprak enige malen over muziek in de S.U., Eva TAS over buitenlandse politiek, J. HOOGCARSPER over economie en L. KRAMER over sport.

Ook in organisatorisch opzicht viel een groei te zien. Amsterdam ontwikkelde zich, aldus het secretariaatsverslag, tot een krachtig gewest. Rotterdam vertoonde begin 1949 nog ernstige zwakheden. De afdeling Den Haag begon over haar zwakheden heen te komen. Groningen bleef stabiel. Daar ging het ledental gestadig vooruit. In Utrecht waren begin 1949 interne moeilijkheden. Sinds December zijn deze echter opgelost.

Van de overige afdelingen noemde VAN DER ZEE de Zaanstreek, Velsen, Haarlem, Hilversum en Enschede als plaatsen, waar bijeenkomsten zijn gehouden. De Zaanstreek was hiervan het meest actief ofschoon het ledental daar niet veel vooruit ging.

Arnhem en Vaals vertoonden stilstand; in Glanerbrug werd het werk gestopt.

Nieuwe afdelingen werden opgericht in Deventer, Leiden, Amersfoort, Bussum en Alkmaar.

Naast de genoemde afdelingen waren er nog 25 correspondentschappen.

De penningmeester G.C. VAN LEWE verwees zonder meer naar zijn schriftelijk verslag, onder toevoeging van de opmerking dat nog steeds geen reserve was gevormd. Voor 1950 hoopte hij op het tot stand komen van een sluitende begroting. De penningmeester werd gedechargeerd.

Vervolgens bracht A. BLUMER, hoofdredacteur van het maandblad "NU" verslag uit.

Het maandblad is in vergelijking met de organen van buitenlandse zusterorganisaties, die bovendien vele bulletins uitgeven, van geringe omvang. Naarmate echter losse publicaties zullen verschijnen, zoals het schaakbulletin e.d., zal het blad doelmatiger kunnen zijn en aan redactionele eenheid winnen; een grotere strijdbaarheid gaan vertonen mede ter weerlegging van onjuistheden en laster. Een aantal artikelen, gewijd aan de vrede en de betrekkingen tussen Nederland en de Sovjet-Unie werd reeds geplaatst.

Gestreefd moest worden, aldus BLUMER, naar de uitgifte van een zo mogelijk dagelijks verschijnend bulletin, waarin de voornaamste feiten van de dag, voor zover zij de betrekkingen van beide genoemde landen raken, op korte doch juiste wijze kunnen worden belicht.

Het maandblad kan ook daardoor een meer gedegen inhoud verkrijgen en zo nodig iets duurder worden.

Voorlopig was het echter nog niet zover. Voorshands moest gestreefd

/meer

- worden -

worden naar een luchtig, gemakkelijk leesbaar maandblad tegen lage prijs als verbindingsorgaan van de massaorganisatie welke de vereniging wil worden.

Het lezerstal was, sinds het vorige congres, sterk gestegen, aldus deelde Blumer mede.

Het woord werd vervolgens verleend aan Judith Mary TODD (28.11.1908), vertegenwoordigster van de Society for Cultural Relations with the Sovjet-Union.

Zij deelde mede dat de door haar vertegenwoordigde organisatie reeds in 1924 werd opgericht en derhalve ouder was dan de WOKS. De Society beschikte over grote ervaring t.a.v. de culturele betrekkingen met Sovjet-Rusland. De vereniging in Engeland geeft naast een 14-daags blad verschillende speciale bulletins uit. De Society is geen massa-organisatie. Zij telt naast een aantal beroepsverenigingen ongeveer 2.000 individuele leden. Massale vertegenwoordiging vindt men in de Britse en Schotse verenigingen voor vriendschap met de U.S.S.R..

De Society voornoemd verzorgt Russische vertalingen, biedt ingezonden stukken aan de pers aan ter weerlegging van onjuist geachte voorlichting. Voorts beantwoordt zij vragen, haar uit de Sovjet-Unie gesteld.

Haar werk geniet in Rusland grote waardering, hetgeen kan blijken uit het feit, dat verleden jaar, op de grote bijeenkomst van de vereniging, niet minder dan 6 Sovjet-Russische vertegenwoordigers aanwezig waren.

Katja VAN OOTEGEM-BORISENKO bracht een kort verslag uit over de activiteiten van de dansgroep "De Rode Ster", gevormd uit in Nederland wonende vrouwen van Sovjet-Russische origine.

Vervolgens werd de uitgebrachte verslagen discutabel gesteld. Naast veel detail-critiek, kwamen daarbij de volgende meer algemene punten ter sprake.

De vereniging was in de steden wel gegroeid maar op het platteland werd nog vrijwel niets bereikt en ook niets gedaan. Verschillende afdelingen waren daar in ledental achteruit gegaan.

Lezingen en films dienden meer gespecialiseerd te worden, zodat bij verschillende groepen der bevolking elk voor zich de belangstelling kon worden gewekt. De filmdienst van de E.V.C. ten plattelande werd aan N.U. ten voorbeeld gesteld.

De organisatie-secretaris VAN DER ZEE beantwoordde in eerste instantie de discussianten.

Hij erkende dat, evenals verschillende afdelingen, ook het hoofdbestuur fouten had gemaakt.

De belangstelling voor het werk van "N.-U." was in de grote steden groter dan op het platteland, maar dit gebrek aan activiteit was niet te wijten aan het hoofdbestuur maar aan de afdelingsbesturen.

VAN DER ZEE achtte uitbreiding van het aantal bezoldigde krachten dringend noodzakelijk. De financiële positie der vereniging zou dit echter niet toelaten.

De mogelijkheid om speciale films voor speciale groepen der bevolking te vertonen wordt onderzocht, evenals de kans om een filmdienst voor het platteland te organiseren.

De avondzitting begon met de bespreking van het verslag van de penningmeester.

Geklaagd werd over de "plat getreden paden" die bewandeld worden bij het inzamelen van extra gelden, waarmede bovendien steeds dezelfde mensen worden opgeknapt.

In tegenstelling tot de optimistische toon van het financieel verslag, stond de opmerking dat men niet kan zeggen dat het met een batig saldo van slechts f. 22.-- met de vereniging financieel in orde is.

De penningmeester erkende, dat de financiële basis van de vereniging inderdaad onvoldoende is. Deze zou, door te nemen maatregelen, hopelijk beter worden.

De voorzitter van het presidium, HOOGCARSPÉL, voegde hieraan toe dat de vereniging er niet op uit is grote reserves te kweken of winst te maken. Door de contributie zo laag mogelijk te stellen, kunnen vele leden gewonnen worden en worden kansen geschapen, die bij een hogere contributie verloren zouden gaan.

Ook het verslag van de redacteur lokte enige critiek uit.

DEIJL, Rotterdam, had critiek op een in het maandblad verschenen artikel over maarschalk Tito, omdat hij van mening was, dat Tito niets te maken had met de Sovjet-Unie en deze gehele kwestie buiten het kader van de vereniging viel. Ook was hij van mening, dat het blad "Rusland in opbouw", vooral door het fotomateriaal concurrentie aandeed aan het maandblad "NU".

Het verenigingsorgaan op zichzelf werd wel goed genoemd, doch het moest eenvoudiger taal spreken. Voorts moest gezocht worden naar een naam die meer tot de massa spreekt.

"NU", zo werd verder opgemerkt, heeft een eigen taak. De laster en de leugens moet het blad weerleggen. In die zin, dat het de volkomen onjuiste en valse berichten over de S.U. voor de lezers aan de kaak stelt. Daarom was het nodig, dat het blad populair en strijdbaar zou worden teneinde op die manier ingang bij de massa te vinden.

Gevallen als de Kravchenko-affaire moesten in studie worden genomen en desnoods met speciale uitgaven van de vereniging worden weerlegd.

BLUMER, die de discussies beantwoordde, erkende de noodzaak van eenvoudiger taal. Een voorstel om te komen tot de instelling van een commissie, die speciale gevallen van leugen en laster in studie neemt, juichte hij toe.

Hij wekte de leden op om de redactie, door het lezen en signaleren van artikelen tegen de S.U., te helpen en hiervoor speciaal de provinciale pers te raadplegen.

Door HOOGCARSPÉL werd hieraan nog toegevoegd, dat het hoofdbestuur zich nogmaals over een nieuwe naam voor "NU" zal beraden.

Een afgevaardigde van de Belgische zusterorganisatie, PALEMANS, sprak over de daar ontwikkelde activiteit. Ook daar groeit het ledenaantal voortdurend. De vereniging geeft thans maandelijks een 2-talig blad uit in een oplage van 17.000 exemplaren. Elke maand wordt in Brussel een filmvoorstelling gegeven voor circa 2.000 bezoekers, waardoor grote bekendheid wordt geschonken aan het leven en

werken in de S.U.. Ook in België voert de vereniging strijd tegen de oorlogsophitsing. Maandblad en filmdienst steunen de havenarbeiders in hun strijd tegen de wapentransporten. Palemans hoopte, dat er een mogelijkheid zou zijn om samen met de Nederlandse vereniging de anti-Sovjetbeweging te bestrijden.

Tenslotte was het woord aan Dr. E. REBLING voor het geven van een toelichting op de voorstellen van het hoofdbestuur.

Het bekende incident met de "Privateer" noemde hij een door Amerika uitgelokte feitelijke oorlogsdood. Het brutale antwoord van Amerika op de nota van de U.S.S.R. was z.i. onbeschaamder dan wat men zich van Hitler en Goebbels van voor de 2e Wereldoorlog herinnerde.

De vereniging moet een groot tegenwicht scheppen tegenover de laster en leugen, die dag-in-dag-uit over de S.U. worden uitgestrooid. Om dit te kunnen bereiken, aldus REBLING, zal de vereniging moeten uitgroeien tot een werkelijke massa-organisatie. Alle lagen der bevolking moeten op zo groot mogelijke schaal worden bereikt. De weerstanden die nu nog bestaan moeten worden overwonnen.

Alle groepen van de bevolking dienen in het nieuwe hoofdbestuur vertegenwoordigd te zijn. De contributie moet zo laag mogelijk worden gesteld. Z.i. legden de financiële voorstellen van het hoofdbestuur de basis voor de uitbouw van de vereniging. De organisatorische banden mogen de vereniging niet in een nauw keurslijf wringen. Omdat een groot hoofdbestuur, waarin werkelijk alle lagen der bevolking vertegenwoordigd zijn, een te log college zou worden, beval het hoofdbestuur de instelling van een Adviesraad aan. De Raadsleden zouden voortdurend veel en hard moeten werken omdat het hoofdbestuur een aanhoudend beroep op hen zou doen.

De Zondagmorgen-zitting werd besteed aan een filmvoorstelling in het City-theater te Amsterdam.

Na een inleidend woord van Theun DE VRIES traden de dansgroep "De Rode Ster" en het zangkoor "Morgenrood" op.

Hierna werden 2 documentaires vertoond; een over het leven in Tadzjikistan en een over de ijzer- en staalwerken in de Oeral. Nadien volgde een gemeenschappelijk maaltijd.

De 3e zitting, Zondagmiddag, bood gelegenheid aan binnen- en buitenlandse gasten enkele woorden tot het congres te richten.

Achtereenvolgens traden vertegenwoordigers van de A.B.C., het A.N.J.V. en de E.V.C. naar voren, waarna gedelegeerden resp. uit Australië en Frankrijk het woord voerden.

Het gaat er thans om, aldus de Franse spreker, dat men òf voor òf tegen progressiviteit en vrede is. Schipperen kan men niet. Een vereniging die de vriendschap met de S.U. voorstaat is een vereniging tot bevrijding van de mensheid, vóór de vrede en tegen de oorlog.

Hierna werd de inleiding van Dr. REBLING in discussie gebracht, waarbij zich twee stromingen aftekenden, nl. de meerderheid die vóór een massa-organisatie bleek te zijn en zij die zich, naar het voorbeeld van de Society for Cultural Relations with the Sovjet Union, uitspraken voor een exclusieve vereniging van intellectuelen.

Tenslotte werd gestemd over de door het hoofdbestuur en de afdelingen ingediende voorstellen, waarna werd overgegaan tot het verkiezen van een nieuw hoofdbestuur.

Op de hem eigen wijze behandelde HOOGCARSPEL alle ingekomen voorstellen min of meer als "hamerstukken" en deed deze in een ommezien bij acclamatie aannemen.

Met grote meerderheid werden de volgende personen als leden van het hoofdbestuur gekozen:

- Theunis Uilke DE VRIES, geb. 26.4.1907 te Dantumadeel, wonende te Amsterdam. Voorzitter;
- Drs. Alfred BLUMER, geb. 20.4.1910 te Tandjong Pura Bindjai; wonende te Amsterdam. Hoofdredacteur "NU";
- Dr. Joseph ENGELS, geb. 27.12.1909 te Rotterdam, wonende te Groningen;
- J. VAN HARLINGEN, wonende te Krommenie;
- Willem HULST, geb. 9.12.1916 te Krommenie, wonende te Assendelft, secretaris, vice-voorzitter;
- Gijsbertus Cornelis VAN LEWE, geb. 26.11.1904 te Amsterdam, wonende te Amsterdam. Penningmeester;
- Aäron POLK, geb. 27.4.1926 te Amsterdam, wonende te Alkmaar;
- Dr. Eberhard REBLING, geb. 4.12.1911 te Mariëndorff (Dld.), wonende te Amsterdam; algemeen secretaris;
- J. GOUDKUIL, wonende te Rotterdam;
- Frans TINGA, geb. 2.1.1913 te 's-Gravenhage, wonende te 's-Gravenhage;
- Gijsbertus Cornelis SMIT, geb. 18.6.1908 te Beverwijk, wonende te Amsterdam.

Tenslotte werd besloten een protesttelegram te zenden aan de Nederlandse Regering naar aanleiding van het weigeren van visa aan de vertegenwoordigers van WOKS.

OPMERKINGEN.

Ook ditmaal, evenals in 1949, volgde HOOGCARSPEL, die alle vergaderingen leidde, de tactiek van het ad infinitum laten praten van de afgevaardigden, tot ongeveer 1 uur vóór het tijdstip dat de zaal ontrend moest worden. In dat laatste uur joeg hij alle voorstellen van het hoofdbestuur er met een hamerslag en een enkele korte opmerking door, daarbij aan de afgevaardigden de kans ontnemend om ook nog maar een enkele opmerking te plaatsen.

Overigens gaf deze jaarvergadering niet veel strijd te zien. De uitslag omtrent het al of niet streven naar een massa-organisatie scheen reeds van te voren vast te staan.